

Човѣщина къмъ животнитѣ

Екатерина дои една наскоро отелена млада крава.

Вимето на кравата е нѣщо подуту. На едно мѣсто то е особено чувствително.

Отъ какво ли е станала тази подутина? — Просто отъ това, че слугинята не е издоила добре това мѣсто, и тамъ сж се образували буци отъ съсирено млѣко. Сега, като се дърпа цицката, кравата усѣща болка.

Това е лошо доене. Особено въ горещинитѣ и ако въ обора има много мухи, които постоянно безпокоятъ добитѣка.

Преди да почне да дои кравата, Екатерина я удари съ котлето нѣколко пѣти въ ребрата. Вследствие на това удряне кравата просто треперяше отъ страхъ.

Известно време доенето вървѣше спокойно. Екатерина си мислѣше: удрянето помогна. Но когато тя натисна болното мѣсто, кравата притрепера отъ болки и ритна съ задния си кракъ изъ рѣцетѣ на Екатерина пълното съ млѣко котле. Млѣкото се разлѣ по сламената постилка.

Разбира се, че Екатерина струпа вината върху кравата, макаръ и да предполагаше, че може да се случи подобно нѣщо и трѣбваше по-рано да прелѣе котлето. Тя грабна дървеното столче, на което седѣше, и съ всичка сила заудря горкото животно, което започна да се върти насамъ-нататѣкъ и да дърпа синджира.

Ето пристигна стопанинѣтъ, видѣ разлѣтото млѣко. Научи за побоя. Той каза нѣколко успокоителни думи на слугинята. Той не бѣше зълъ човѣкъ. Слугинята се успокоѣ.

Ако тя въ началото бѣ постѣпила съ чувствителната крава тѣй както постѣпи нейниятъ господаръ къмъ нея: да я погали, да ѣ каже нѣколко благи думи, сигурно кравата би се успокоила и тя би я издоила лесно. Нѣмаше да стане тази пакостъ.

* * *

Трайчо оре на нивата. Земята се спекла и оранѣта върви тежко. Той едва задържа плуга въ земята. А слънцето пали гърба, му и потъ се лѣе отъ снагата му. Безъ брой мухи безпокоятъ воловетѣ. Тѣ се дърпатъ налѣво, надѣсно. Бранятъ се. Разбира се, че ползата отъ такова оране е слаба.

Трайчо не мисли човѣшки, не търси по-дълбоко причинитѣ на такава неспорна оранѣ.